

ΜΕΤΑ από αρκετά χρόνια που είχα να επισκεφτώ την Πατρίδα, βρέθηκα περιπλανώμενη στα στενά δρομάκια της Πλάκας και στρέφοντας το βλέμμα μου εκεί ψηλά, είδα να ορθώνεται η Ακρόπολη με τον φωταγωγημένο Παρθενώνα να εκπέμπει το φως του πολιτισμού σε ολόκληρη την ανθρωπότητα! Ζωντάνεψε μπροστά μου όλη η Ελληνική Ιστορία. Αρχαία, Βυζαντινή, Νεότερη συναντιούνται εδώ. Γιατί το σεπτό αυτό Μνημείο βρίσκεται σε κάθε πτυχή της πολυκύμαντης Ιστορίας του Έθνους μας. Και ήρθε στο μυαλό μου το μοναδικό μυθιστόρημα του Γιώργου Σεφέρη “Έξι νύχτες στην Ακρόπολη” καθώς και η διάσημη χορεύτρια και αρχαιολάτρισσα Ισιδώρα Ντάνκαν που ένα βράδυ με πανσέληνο χόρεψε χωρίς κοινό ανάμεσα στους κίονες του Παρθενώνα.

ΣΥΜΒΟΛΟ και καρδιά της Αθήνας είναι η Ακρόπολη με τον Παρθενώνα το Μνημείο που προσκυνάει με σεβασμό ολόκληρη η Οικουμένη. Ο Παρθενώνας, το τελειότερο έργο της ελληνικής αρχιτεκτονικής και γλυπτικής. Αρχιτέκτονές του ο Ικτίνος και ο Καλλικράτης. Ναός ανυπέρβλητης τέχνης με τα ανάγλυφα του Φειδία και των μαθητών του. Στη γιορτή του Μιλένιουμ είδαμε αυτό το ιερό Μνημείο να μεγενθύνεται, να φωτίζεται εσωτερικά από τον πυρήνα του και να σηκώνεται ψηλά πάνω από όλους μας, πάνω από την Αθήνα, πάνω από την υφήλιο. Πάνω από τις γιορτές και τους προβολείς. Έγινε μάρτυρας της στιγμιαίας ανάληψης ενός Συμβόλου του ανθρώπινου πνεύματος και της τέχνης του καλού, του ωραίου. Ήταν μια ανάληψη, υπενθύμιση για όσα σημαίνει αυτό το Μνημείο. Και κυρίως για το μέτρο της αισθητικής, που υπαγορεύει ακόμη και πάντα. Απέναντι το Ερεχθείο με τις έξι ωραίες κόρες από τις καρυές... Ο Ελγίνος... Η ορφανή Καρυάτιδα του Μουσείου του Λονδίνου...

ΚΟΣΜΗΜΑ της Αθήνας και σύγχρονο Μνημείο πολιτισμού για ολόκληρη την ανθρωπότητα είναι το Νέο Μουσείο Ακρόπολης. Η ολοκλήρωση και η λειτουργία του περιλαμβάνουν αυτού έργου αποτελεί αναμφισβήτητο σταθμό στην πολιτιστική ιστορία της Πατρίδας μας. Το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης ένωσε τη σύγχρονη ιστορία με τις αρχαιότητες που περικλείει στα θεμέλιά του, από την προϊστορία μέχρι τους νεότερους χρόνους. Η σημαντικότερη όμως σημασία για μας τους Νεοέλληνες είναι ότι η δημιουργία του Νέου Μουσείου Ακρόπολης αποτελεί ένα σημαντικό και ίσως καθοριστικό βήμα που έχει γίνει τα τελευταία χρόνια στα πλαίσια της εκστρατείας για την επιστροφή των Μαρμάρων του Παρθενώνα. Με το Νέο Μουσείο η Ελλάδα είναι σε θέση να εξασφαλίσει για τα γλυπτά τους όρους φύλαξης και προβολής, που η Βρετανική Κυβέρνηση και η Διοίκηση του Βρετανικού Μουσείου επικαλούνταν την έλευση κατάλληλου χώρου για να στεγαστούν τα κλεμμένα τμήματα και δεν δέχονταν να μας τα επιστρέψουν. Με την επιστροφή τους και την τοποθέτησή τους στο Νέο Μουσείο της Ακρόπολης η Ευρώπη και ο σύγχρονος πολιτισμός

Από τη Χειμωνιάτικη Αθήνα με Αγάπη

ανακτούν την πληρότητα ενός αρχιτεκτονήματος που συμβολίζει τις αξίες της δημοκρατικής αρχής, του πολιτικού ορθολογισμού και του ανθρωποκεντρικού πολιτισμού που ενσαρκώνει ο Παρθενώνας.

ΑΠΟ ΕΚΕΙ περιφέροντας το βλέμμα βλέπεις μπροστά σου το Μνημείο του Φιλοπάππου να ορθώνεται στην κορυφή ενός καταπράσινου λόφου και κάτω απλώνεται το γραφικό, μαγευτικό, γαλήνιο, ρομαντικό και καταπράσινο Ζάππειο. Στο βάθος γυαλίζουν τα νερά του Σαρωνικού. Γυρίζοντας σιγά-σιγά προς τα βορεινά συναντάς το βλέμμα σου την Πνύκα, αυτό το πανάρχαιο δημοκρατικό βήμα και το Αστεροσκοπείο. Εδώ στους πρόποδες του Ιερού Βράχου αναπαύεται η παλιά Αθήνα, η Πλάκα με τα χιλιотραγουδισμένα στενά, τα ξύλινα μπαλκόνια, τις γρίλιες τις μισόκλειστες, τους βασιλικούς και τις γαζίες της. Πιο πέρα βλέπεις την πλατεία Συντάγματος με το πανύψηλο πανέμορφο Χριστουγεννιάτικο δέντρο, με τα χιλιάδες χρωματιστά φωτάκια που μαγεύει όλους μικρούς και μεγάλους. Απέναντι φαντάζει φωτισμένη η Βουλή των Ελλήνων με το Μνημείο του Αγνώστου στρατιώτη

μπροστά της και κοντά της η συνοικία που κάποτε φιλοξενούσε την αριστοκρατία της Αθήνας το Κολωνάκι, που σήμερα έχει αλλάξει όψη! Πάνω από το Κολωνάκι δεσπόζει ο λόφος του Λυκαβητού με το γραφικό εκκλησάκι του Αγίου Γιώργη να ασπρίζει στην κορυφή του. Από τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης περιφέροντας το βλέμμα μας βυθιζόμαστε στο παρελθόν, ξαναγυρίζουμε στο παρόν, συνδυάζουμε πρόσωπα και γεγονότα, παραδειγματιζόμαστε και διδασκόμαστε τότε το Έθνος μας μεγαλουργούσε και τότε δοκιμαζόταν και έπασχε... Η Ιστορία διδάσκει. Και την Ιστορία τη ζωντανεύουν Μνημεία σαν την Ακρόπολη.

ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΚΗ η Αθήνα τις Χριστουγεννιάτικες αυτές μέρες, με τα στολισμένα μαγαζιά, τα Χριστουγεννιάτικα δέντρα, τα λογής λογιών στολίδια, με τα πολύχρωμα φωτά που στολίζουν τους δρόμους, τις πλατείες, τα σπίτια, με τις γιορλάντες που αστράφτουν μαγικά και πάνω ο μέγας ουρανός να πάλλεται από τα σπινθηροβόλματα των άστρων, ενώ η ψυχή και το βλέμμα νιώθουν στην ενατένισή τους μια ήρεμη και μαζί ιλαρή Ολοκλήρωση της Ενανθρώπι-

σης του Χριστού.

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΕΡΑΣΤΙΑ αυτή κυψέλη, η ζωή δεν κυλάει σαν ένα σιγανό και ειρηνικό ρυάκι, αλλά πολλά δεινά απειλούν την επιδείνωση και τη ζωή των κατοίκων της, οι γνωστές πληγές των σύγχρονων “πολιτισμών” των ανθρωπίνων κοινωνιών. Το κυκλοφοριακό είναι ένα από αυτά. Πολλοί οδηγοί αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών σταθμεύουν πάνω στα πεζοδρόμια με αποτέλεσμα οι πεζοί να αναγκάζονται να περπατούν στους δρόμους θέτοντας σε κίνδυνο τη ζωή τους. Πολλοί οδηγοί επιβατικών αυτοκινήτων σταθμεύουν στις οδικές αρτηρίες, με αποτέλεσμα να επιβραδύνεται η κυκλοφορία. Και οδηγοί πάσης μορφής τροχοφόρων που κάνουν παραδόσεις εμπορευμάτων σε σπίτια και καταστήματα σταθμεύουν όπως τους βολεύει, με αποτέλεσμα να προκαλούν εκνευρισμό στους άλλους οδηγούς.

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ από ημεδαπούς και αλλοδαπούς βασιλεύει πάνω από την πόλη της Παλλάδας. Η αστυνομία δεν μπορεί να προστατεύσει τον απλό πολίτη και αυτός αναγκάζεται να πάρει τα δικά του μέτρα. Κλειδαμπαρώνεται στο σπίτι του, βάζει σίδερα στα παράθυρά του, στις πόρτες, συναγεμίζει και περιμένει το μοιραίο. Κάθε βράδυ στα δελτία ειδήσεων βλέπουμε όλο και πιο τρομερά εγκλήματα από συμμορίες που σκοτώνουν, κάνουν ληστείες και απαγωγές και έχουν γίνει ο φόβος και τρόμος των κατοίκων του λεκανοπεδίου της Αττικής και όχι μόνο. Οργανισμένοι νέοι που σπάζουν, βάζουν φωτιές ή γκαζάκια καταστρέφοντας περιουσίες, αυτοκίνητα, είναι φαινόμενα της καθημερινότητας. Τρομακτική η επικράτηση της βίας, της τρομοκρατίας και της εγκληματικότητας, ιδιαίτερα στο κέντρο της Αθήνας, η δε Αθηναϊκή Δημοκρατία βαδίζει ολοταχώς στη βία και το φασισμό. Απειλητικός πάνω από τα κεφάλια των Αθηναίων ο εφιάλτης της ρύπανσης της ατμόσφαιρας, κυρίως τους καλοκαιρινούς μήνες, που μολύνει και αμαυρώνει το πάλαι ποτέ ξάστερο και καταγάλανο Αττικό τοπίο.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ όμως της Αθήνας εκμηδενίζει τις όποιες πληγές από τις οποίες υποφέρουν οι μεγαλουπόλεις του κόσμου. Γιατί έχει η Αθήνα μια ομορφιά αγνή και ανώτερη, αποκλειστικά πνευματική κατά τον τρόπο, το μέτρο και την τελειότητα του Παρθενώνα. Η Αθήνα είναι ο τόπος που άνηθσαν οι υψηλότεροι στοχασμοί και η τέλεια πνευματική ομορφιά. Μπορεί πραγματικά κανείς να έρχεται από τα ωραιότερα μέρη του κόσμου, η Αθήνα όμως πάντα θα τον γοητεύει! Αυτή είναι η Γενέτειρά μου. Η πολυάνθρωπη, πολύχρωμη, πολυθόρυβη και πολύφωτη Αθήνα. Επειδή ζω μακριά της τότε -πότε την επιθυμώ. Γι' αυτό την επισκέφτηκα, μα δεν νιώθω την ανάγκη να ζήσω μόνιμα στα καυσάερα, τους θορύβους και το άγχος της...

*Εύχομαι στην Ομογένεια
Χαρούμενα Χριστούγεννα
Εντυχισμένο και Ειρηνικό
το Νέο Έτος*